

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد.

۲۰۱۸/۱۲/۰۲

پوهندوی آصف بهاند

د افغانستان پر ماشومانو او کوچنیانو باندې

د تاوتریخوالي سونامي

اتمه برخه

په اوسنی زمانه کې د تاوتریخوالي څو غوره بیلګې چې بشریت نوم ته یې تور داغ ګڼلی شو:

- ۱ - د سوريې په جګړه کې یو ماشوم په زخمی حالات کې ډاکټر ته وایي: زه به خدای ته ټولې خبرې وکړم چې څه روان دي.
- ۲ - د موسل په ښار کې یوه عراقی جینې په زخمی حالات کې منډې وهي کمره مین ته وایي: کاکا زما ویدیو مه کوه بې حجابه یم.
- ۳ - یو فلسطیني ماشوم د پیرې لورې په وخت کې خدای ته سوال کوي: ما ژر واخله که جنت ته لارم لږ څه خو به وخورم.
- ۴ - د افغانستان په جګړه کې د یو ماشوم لاس شدید زخمی وو، ډاکټر سره د لاس له پرې کیدو پرته بله لار نه وه. ماشوم ډاکټر ته وایي: ډاکټر صاحب د لاس پرې کیدو په وخت کې می لستونی مه پرې کوه نورې جامې نلرم.

د افغانستان د څېړنې او ارزونې اداره

د موضوعي څېړنو لړۍ

مینه، ویره او تربیه:
په افغانو کورنیو کې د ماشومانو پر وړاندې
ورځنۍ تاوتریخوالی

د پیرا ج. سمیت

د پاڼو شمېره: له 1 تر 4

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: د لیکنې د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکې په څېر و لولئ

په کتاب کې چې نور سرلیکونه او د سرلیکونو محتويات ولوستل شي، لوستونکی پوهیږي چې خلک تاوتریخوالی د یوه واقعیت په ډول داسې مني چې باید تاوتریخوالی ترسره شي. دغو سرلیکونو ته پام وکړئ:

- د هلکانو او نجونو د بدني سزاگانو توپیر،
- په کورنۍ کې څوک د ماشومانو د وهلو حق لري؟
- بدني سزا د وروستی وسیلې په توګه،
- بدني سزا د یو ډول بڼه تأدیب په توګه،
- د ماشومانو په وړاندې ډول تاوتریخوالی د نه منلو وړ،
- د ماشومانو پر وړاندې تاوتریخوالي دلایل،
- د نورو خلکو قار او غوسه پر ماشومانو ویستل،
- او...

البته په کتاب کې د دې نظریاتو تر څنګ د اروپایي نظریاتو په څیر هم نظریات وړاندې شوي دي او د کتاب په وروستیو برخو کې د یوې بڼې پایلې په توګه داسې بنودل شوي ده چې د خلکو نظریات دا بڼې چې له ماشومانو سره د تاوتریخوالي مسأله په مثبت لوري روانه ده او د خلکو په نظریاتو کې بدلون راغلی دی. دا یې یوه بیلګه ده:

پنځم چوکاټ: د ماشومانو پر وړاندې د تاوتریخوالی د لړیدو درک

اوس هغوی خپل ماشومان نه وی، خو پخوا به یې وهل اوس وخت خلک ښه شوی دی خپله غوسه په ښه توګه کنټرولوي هغوی وره خبر نه لویوی ځکه چې د دنیا په بیلا بیلو برخو کې یې ژوند کړی دی — د بامیان له کلیواله سیمې څخه، د ځوان نارینه وو سره د یو ډله ییزه مرکي څخه یو تکی

پخوا به هر کله مور او پلار خپل ماشومان وهل خو اوس یې دومره کلک نه وی اوس ماشومان زیات وهل نخوی ځکه چې هغوی شوونځي ته زی پخوا ښوونځي نه وو که یو ښوونځي هم وو د کورنۍ جګړې له کبله به ماشومان تللای نشوی — د کابل کلیواله سیمه، له سپین سرو ښځو سره د یو ډله ییزه مرکي څخه یو تکی

پخوانیو خلکو به خپل ماشومان ډیر وهل او سزا یې ورکوله ځکه چې ناپوهي وه. د نننۍ زمانې خلک لا اوس هم خپل ماشومان وهي، خو سزا را کمه شوی ده. زه دا نه وایم چې اوس خلک خپل ماشومان نه وهي خو د سزا کچه را ټیټه شوی ده. — په کلیواله ننگرهار کې، عبدالغالب د ایا له کورنۍ څخه

هو، زموږ وخت ډیر بد وو، کله به چې ما څه خطا وکړه نورو به وهلم، ما خپله به زما زوی کله چې کوچنی وو په رسی واهه. زه خپل لمسیان هغومره نه وهم چې خپل زامن به می وهل، دوی یوازې یوه یا دوه ځایپيږي وهم. — د بامیان له کلیواله سیمې څخه، سپین سري ښځه

د کتاب د پایلو او وړاندیزونو په برخه کې، له ماشوم سره د کیدونکي تاوتریخوالي دلایل داسې په نښه شوي دي:»

پنځه اساسی دلایل چې د ماشومانو پر وړاندې تاوتریخوالی سبب ګرځي:

- لمړی، ځینې خلک جسمي سزاګانې د ماشومانو د بڼې روزنې لپاره یوه بڼه لاره ګڼي.
- دوهم، بل هغه خلک چې داسې سزاوي د ماشومانو د ډېر بد سلوک په حالت کې د هغوی لپاره سزا یې ګڼي چې دا وروستی لاره ده، خو دا پداسې حال کې وي چې داسې میندی او پلرونه د خپلو ماشومانو د روزنې لپاره د دسپلین د نورو لارو چارو څخه بیخبره وي.

د پاڼو شمیره: له 2 تر 4

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته راښوولې. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکني د لیکنيزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هيله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکې په څیر و لولئ

• دریم، د میندو او پلرونو هغه تشویش چې د خپلو ماشومانو د راتلونکي په باب او دا چې دوی به په راتلونکي کې د ټولني سالم غړي نه شي، او د دسپلین د نورو لارو چارو څخه د بیخبري په صورت کې هغوی ته د جسمي سزاگانو د ورکولو باعث گرځي، پداسې حال کې چې دوی پدې پو هیږي چې ددوی وهل ټکول ښه کار ندی او یوه موثره طریقه نده.

• څلورم، کله نا کله ذهني فشار او خواشینیتوب میندي او پلرونه پر ماشومانو باندي تاوتریخوالی ته اړ باسي. په کورنیو کې د لویانو تر منځ د ترڅو اړیکو موجودیت او اقتصادي ضعف د ذهني فشار او خواشیني احتمالي عوامل گڼل کېږي.

• پنځم: د ماشومانو په وړاندې تاوتریخوالی په ټولنه کې په پراخه پیمانې رواج لري او خلکو ته د یو عام کار په شان ښکاري، او پدې اړه د ټولني په عام ډول د منفي قضاوت تغیرول آسانه کار ندی. «
ریښتیا هم له ماشوم سره د تاوتریخوالي د تر سره کیدو عمده دلایل همدا دي، خو د مخنیوي لارې یې باید وښودل شي او دې ستونزو ته حللارې هم پیدا کړل شي. د دې کتاب په پای کې د «د پالیسي او پروگرامونو لپاره وړاندیزونه» تر سر لیک لاندې، د ماشومانو پر وړاندې د تاوتریخوالی د مخنیوي لپاره یو شمیر وړاندیزونه شوي دي، هغه دا دي:»

د پالیسي او پروگرامونو لپاره وړاندیزونه:

• هر هغه پروگرام چې د ماشومانو په وړاندې د تاوتریخوالی د مخنیوي لپاره کار کوی باید له دی خبری اگاه وي چې په ټولنه کې د ماشومانو په وړاندې د تاوتریخوالی د منفي نتایجو یو عمومي درک موجود دی او خلک په دې پوهیږي چې تاوتریخوالی د ماشومانو د روزنی او هڅولو لپاره ښه لاره نده. ځکه خو د عام پوهاوي پروگرامونه باید خلک د ماشومانو د روزلو په نورو مهارتونو او لارو چارو باندي سمبال کړي.

• د روزني نور مهارتونه او لارې چارې باید د هغو موسساتو له خوا د مختلفو ټولنو په مرسته طرح شي چې په دې اړه کار کوي تر څو ځو ځو ځو ځو دغه لارې د افغانستان د بیلابیلو چاپیریالو سره مناسبي دی، او د افغانستان ډیرو راز راز کورنیو او ټولنو لخوا به اختیار شي. او ځکه باید ځو ځو ځو ځو چې له تاوتریخوالی څخه پرته د ماشومانو د روزلو دغه لارې د افغانستان په چاپیریال کې د پلي کیدو وړ دي.

• د روزني نور مهارتونه او لارې چارې باید په ټولنه کې په مستقیمه توگه تدریس او پری بحث وشي. دا کار د رسوخ د خاوندانو لکه سپینږیرو (نارینه او ښځو)، ملا امامانو، نرسانو او ښونکو له خوا په ټولنه کې په ښه توگه تر سره کېدای شي.

• څېړني داسی خلک هم په ټولنو کې په گوته کړل چې د ماشومانو په وړاندې تاوتریخوالي کاملاً مخالف و. د داسي خلکو څخه په ټولنه کې د عام پوهاوي په تبلیغ او روزنیو کارونو کې د موثرو پروگرامونو په لاره اچولو سره د تاوتریخوالی د مخنیوي لپاره ښه گټه اخیستل کېدای شي.

• دا پروگرامونه باید د ټولني د هڅولو لپاره په کار واچول شي تر څو پوري د هغه کسانو سره چې د ماشومانو سره تاوتریخوالی کوی مرسته وکړي چې د هغوی په وړاندې تاوتریخوالی بس کړي.

• دا پروگرام او کمپاین باید د ټولني د هڅولو لپاره پکار واچول شي تر څو خلک په دې باندي قانع شي چې د ماشومانو په وړاندې تاوتریخوالی په ټولنو کې د منلو وړ کار ندی. (حتی د فکري فشار او خواشینیتوب په حال کې هم د ماشومانو په وړاندې تاوتریخوالی په ټولنو کې د یو نورمال او قبول شوي سلوک په حیث نه بیژندل کېږي).

• د فکري فشار او خواشینیتوب د اداره کولو مهارتونو ته وده ورکول او په کورنیو باندي د هغو د تاثیراتو په اړه پوهاوی به هم د ماشومانو په وړاندې د تاوتریخوالی په مخنیوي کې مرسته وکړي»

زه دا پاسني وړاندیزونه د لیکوالي د لیدنو او تجارو پایله گڼم چې ټول پر ځای هم دي؛ خو دا باید هیږه نه شي چې څرنگه چې زموږ په ټولنه کې د تاوتریخوالي ډولونه ډیر دي، همداسي یې د مخنیوي له پاره د وړاندیزونو لست اوږد او لارې چارې یې هم باید ډیرې وي، د قانون د یوې برخې په توگه ومنل شي او دا قانون د یوه قوي حکومت له لوري په جدي ډول تطبیق کړای شي او سر غرونکو ته یې داسی سزا ورکړل شي لکه په قزاقستان کې چې پر کوچنیانو باندي د جنسي تیري مرتکبینو ته ورکول کیږي، یعنی د تل لپاره، له نارینتوب څخه محرومول.

په افغانستان کې د دې او دې ته ورته څیړنو، ارزونو او وړاندیزونو پایلې، د قانون د نشتوالي او تنظیمي توپکي انارشۍ د موجودیت په پار؛ ناکامې او بې نتیجې دي او تر څو چې همدا توپک او توپکوال حاکم وي او د «جهاد؟ او مقاومت؟» تومار په چلش کې وي، همدا حال به راوړي. په داسې حالت کې د متخصصینو رالیږل، څیړنې کول او د علمي معیارونو له مخې وړاندیزونه کول، هسې په هوا کې د تورې بنورول دي او حللاره یې دا ده چې لومړی د توپکي له لاسه توپک واخستل شي، نوی مدرن قوانین حاکم کړای شي او د دې قوانینو په چوکاټ کې د نوي نسل په روزلو باندې په نوي بڼه پیل وشي؛ بیا به نه تاوتریخوالی وي او نه به ...

په افغانستان کې له ټولو خلکو، په تیره له ماشومانو سره د روان تاوتریخوالي په اړوند د یو شاعر دوست دا بیت را په زړه شو:

زما د ژوند پر سیمه مالي څه کړې گلونه پر دې شگلنه دښته بهارونه ستري شوي

دا خبرې د نا امیدۍ په پار نه کوم، بلکې په دې خاطر یې وایم او لیکم چې: تر څو زموږ په ټولنه کې د توپک او توپکوال امر او قانون وي او د دوی افکار د خلکو پر ذهنیتونو باندې حاکم وي؛ له گردو خلکو، ټولني او په تیره له ماشومانو او کوچنیانو سره به د تاوتریخوالي دا لړۍ روانه وي او لکه سیوري په هر لوري به یې تعقیبوي.

د اتمې برخې پای